

**ПУНЯ И АКУЛИТЕ
ХАВАЙСКА ЛЕГЕНДА,
ПРЕРАЗКАЗАНА ОТ БИСТРА
ЖЕЧКОВА**

Превод от английски: [Неизвестен], —

chitanka.info

От тази страна на острова, в подводна пещера, всякога пълна с омари, живееше великият Каи-але-але, цар на акулите. Рибарите много се бояха от Каи-але-але и неговите поданици — акули. Никой не се осмеляваше да се гмурне във водата на тази пещера и да лови в нея омари.

На този остров живееше едно момченце на име Пуня. Неговият баща беше разкъсан от акули. След като се случи това, нямаше вече кой да лови риба за Пуня и за майка му. И на закуска, и на обед, и на вечеря те ядяха само хляб. Беше им отсъдено за дълго време да забравят вкуса на рибата. Пуня често слушаше как майка му се вайка, че нямат към хляба ни риба, ни омари.

И момченцето веднъж реши да надхитри акулите.

Пуня отиде към пещерата и започна да ги наблюдава. Каи-але-але и десетте негови поданици, като усетиха човек на брега, веднага се събудиха. Ала Пуня се престори, че не забелязва това, и почна да си говори високо така, че акулите непременно да го чуят. Той каза:

— Това съм аз, Пуня. Дойдох да наловя омари за мама и за себе си. Както виждам, великият Каи-але-але спи. Значи аз мога да се гмурна в пещерата и да взема по един омар във всяка ръка. И ние с мама ще има какво да ядем.

Така каза Пуня, като продължаваше да се преструва, че не забелязва раздвижването на акулите.

Тогава Каи-але-але заповяда тихо на своите поданици:

— Ще заплуваме бързо към мястото, където се гмурне този Пуня, и ще го излапаме!

Ала Пуня не беше от тези, които лесно попадат в зъбите на глупавите акули.

Момченцето беше донесло със себе си един голям камък и веднага след като дочу заповедта на царя, хвърли камъка. Камъкът не беше цопнал още във водата, когато всички акули се втурнаха към него, като оставиха входа на пещерата незащитен.

Тогава сам Пуня се гмурна. Той улови два големи омара и бързо изплува на повърхността. Като стъпи на брега, Пуня викна към акулите:

— Това говори Пуня! Аз се върнах цял и невредим. Сдобих се с два омара. Сега ще има какво да ядем. При мене беше акула Първа,

при мене беше акула Пета, при мене беше акула Десета — точно тази, която има тънка опашка. Тя ме научи как да се сдобия с омари.

Като чу тези думи, царят на акулите Кай-але-але веднага заповяда на своите поданици да се строят в една редица. Преброи ги. Всички бяха налице — точно десет. И само у една от тях, у десетата, опашката се оказа по-тънка, отколкото у другите.

— Значи това си ти, Тънка-Опашатке! — каза той гневно. — Ти си научила момченцето Пуня как може да се сдобие с омари! Затова ти трябва да умреш!

И по заповед на Кай-але-але тънкоопашатата акула беше незабавно наказана със смърт!

— Ех, вие! Дори едни други се изяждате! — извика момченцето и понесе омарите към къщи.

Сега Пуня и майка му имаха за някой и друг ден месо от омари. А когато то свърши, малкият хитрец отново отиде при пещерата.

Така продължи из ден в ден.

Пуня измамваше акулите, като към мястото, където предварително казваше, че възнамерява да се гмурне, отпращаше камък. А след като акулите се втурнаха към камъка, сам Пуня се гмуркаше в свободната пещера и вземаше по два омара. И всеки път по една от акулите загиваше.

Най-сетне жив остана само царят Каи-але-але.

Тогава Пуня отиде в гората. Там той издялка две здрави колчета. След това приготви две дървета за запалване огън: аулитуту (което ще търка) и аунакиту (о което ще трие). По пътя Пуня взе и дървесен мъх, и съчки. Всичко това той сложи в торбичката си и се запъти към брега. Като стигна до пещерата, Пуня забеляза, че Каи-але-але бодърствува на пост. Момченцето заговори високо:

— Ако се гмурна сега и ако Каи-але-але започне да ме хапе и разкъсва със зъби, водата ще почервенеет от моята кръв. Тогава мама ще се досети какво се е случило с мене и ще ме спаси. Ала ако Каи-але-але ме глътне цял, загубен съм! Непременно ще загина!

Каи-але-але, разбира се, чу това и си каза: „Не, няма да го бъде! Аз няма да те ям на части, хитро момченце! Ще те глътна наведнъж! И ти никога вече няма да се върнеш при майка си. Аз ще разтворя толкова широко устата си, че ти ще се пъкнеш в нея, без да усетиш. Този път няма да ми убегнеш!“

Пуня се гмурна ведно с торбичката си. Каи-але-але отвори, колкото можа, устата си и глътна момченцето. Пуня веднага развърза своята торбичка и извади от нея двете колчета. Той ги изправи между челюстите на акулата така, че Каи-але-але не можеше вече да затвори устата си.

Пуня се провря в стомаха на акулата, извади от торбичката двете дървета и почна да ги трие едно о друго. Разгоря се буен огън и Пуня си приготви чорба на него. Огънят пареше вътрешностите на Каи-але-але и царят на акулите се носеше като обезумял по целия океан.

Най-сетне Каи-але-але се намери отново близо до острова. Тогава Пуня пак заговори гласно:

— Ако Каи-але-але сега ме занесе към скалистия нос, спасен съм! — каза той. — Ала ако ме замъкне към пясъчния бряг, където расте трева, нищо не може да ме отърве, ще загина!

Каи-але-але чу това и си помисли: „Аз пък няма да отида към носа! Ще го понеса към пясъка, където расте трева!“ И с тези думи

царят изплува на повърхността на онова място, което беше обрасло цялото в тръстика. Никога по-рано акулите не бяха плували тук и Каи-але-але така се замота в гъстите стебла, че не можеше да се върне вече назад в океана.

Сега Пуня се измъкна от устата на акулата. Като се добра до сушата, той извика колкото му глас държи:

— Хора! Ей, хора! Каи-але-але, великият Каи-але-але, царят на акулите, е решил да ни дойде на гости!

Като чуха за Каи-але-але, най-злия враг на хората, всички рибари дотичаха кой с копие, кой с нож и се нахвърлиха върху му. Така дойде краят на злия и опасен цар на акулите.

Рибарите се зарадваха още повече, като научиха, че са се избавили и от всички поданици на Каи-але-але, които заедно със своя цар пазеха подводната пещера.

Оттогава Пуня всеки ден можеше да се гмурка в пещерата и да си взема оттам колкото омари му трябват.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.